

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 15830/2022
24.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници малолетне тужиле АА из ..., коју заступа законска заступница мајка ББ из ... чији је пуномоћник Лазар Вујошевић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Момчило Филиповић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 212/22 од 19.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 24.11.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 212/22 од 19.07.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П2 361/21 од 21.07.2021. године, првим ставом изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне тужиле месечно плаћа 25% од своје основне – уговорене месечне зараде коју остварује код ... доо ..., умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, до 15. у месецу за текући месец, почев од 16.12.2019. године, као дана подношења тужбе, па док за постоје законски услови и то путем заплене наведеног износа од стране рачуноводствене службе ... доо ... и преносом заплених средстава на рачун законске заступнице малолетне тужиле, мајке ББ, отворен под бројем ... код ... банке ад ..., с тим што је доспеле а неплаћене износе издржавања дужан платити одједном, док је за вишак од досуђених до тражених 35% зараде на име издржавања, тужбени захтев одбијен као неоснована. Другим ставом изреке констатовано је да је овом пресудом промењен трећи став изреке пресуде Основног суда у Нишу П2 1112/14 од 27.11.2014. године. Трећим ставом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 212/22 од 19.07.2022. године, првим ставом изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Нишу П2 361/21 од 21.07.2021. године у првом и другом ставу изреке, тако што је делимино усвојен тужбени захтев и

обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне тужиље месечно плаћа 25% од зараде коју је остварио код ... доо ... умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, до 15. у месецу за текући месец почев од 16.12.2019. године, као дана подношења тужбе, па док за то постоје законски разлози, и то путем заплене наведеног износа од стране рачуноводствене службе ... доо ... и преносом заплених средстава на рачун законске заступнице малолетне тужиље, мајке ББ отворен под броје ... код ... банке ад ... с тим што је доспеле, а неплаћене износе издржавања дужан платити одједном у року од 15 дана од пријема пресуде, док је од досуђених до тражених 35% зараде тужбени захтев одбијен као неоснован. Другим ставом изреке утврђено је да је овом пресудом измењена пресуда Основног суда у Нишу П2 1112/14 од 27.11.2014. године у трећем ставу изреке. Трећим ставом изреке потврђена је пресуда Основног суда у Нишу П2 361/21 од 21.07.2021. године у трећем ставу изреке, у погледу одлуке о трошковима поступка. Четвртим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану одлуку у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) у границама ревизијских разлога, Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Нишу П2 1112/14 од 27.11.2014. године, између осталог, тужени је обавезан да на име свог доприноса за издржавање малолетне тужиље плаћа месечно 30% од својих месечних примања које остварује у предузећу ... доо ... почев од 27.11.2014. године, па док за постоје законски услови. У време доношења ове пресуде малолетна тужиља, рођена дана ...2007. године, имала је седам година, док је сада стара 13 година и похађа више разреде основне школе. Потребне малолетне тужиље на месечном нивоу износе 27.000,00 динара и обухватају уобичајене потребе детета тог узраста, храну, гардеробу, наставне и ваннаставне активности. Тужени је сада запослен у ... доо ... и његова зарада састоји се од основне – уговорене зараде, минулог рада, топлог obroка и варијабилног дела зараде чија висина зависи од испуњености циљева који су му од стране послодавца задати. У периоду од јула закључно са септембром 2020. године туженикова просечна месечна зарада износила је 98.956,79 динара, а основна зарада 60.595,85 динара. Просечна туженикова зарада за период од децембра 2020. године закључно са мајом 2021. године износила је 86.164,87 динара. Тужени не поседује непокретну имовину, у међувремену је засновао нову брачну заједницу у којој је дана ...2016. године рођен његов син, има трошкове на име закупнине стана и редовних комуналија, а његова супруга, као оснивач фирме за изнајмљивање возила, остварује месечну зараду од око 25.000,00 динара. Мајка малолетне тужиље не поседује непокретну имовину, незапослена је и као лице на евиденцији незапослених прима социјалну помоћ у месечном износу од 5.293,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом члана 73. и чланова 160-164. Породичног закона који регулишу дужност родитеља да

издржавају своју децу под условима одређним тим законом и критеријуме одређивања висине њиховог месечног доприноса за издржавање, оценио да су се стекли услови за измену раније донете правоснажне судске одлуке о висини издржавања, па је тужбени захтев делимично усвојио до износа од 25% основне-уговорене зараде коју тужени остварује код садашњег послодавца, ... доо ...

Поступајући по жалби малолетне тужиље другостепени суд је првостепену пресуду преиначио тако што је туженог обавезао да на име свог доприноса плаћа утврђени проценат од 25% своје месечне зараде коју остварује код ... доо ..., умањену за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање. У образложењу своје одлуке је навео да се сходно члану 162. став 1. и 3. Породичног закона висина издржавања одређује у фиксном или процентуалном износу од редовних месечних примања дужника издржавања, по избору повериоца издржавања, те да иста треба да омогући најмање такав ниво животнот стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања. Како се зарада туженог састоји од основне – уговорене зараде, минулог рада, топлог obroка и варијабилног дела зараде чија висина зависи од његових резултата рада, те је исти дужан да утврђени проценат месечне накнаде за издржавање малолетне тужиље плаћа од укупног износа својих примања.

По оцени Врховног касационог суда, ревизијом туженог неосновано се указује на заснованост другостепене одлуке на погрешној примени материјалног права.

Чланом 154. став 1. Породичног закона прописано је да малолетно дете има право на издржавање од родитеља, док је чланом 160. став 1. истог закона прописано да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима даваоца издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Према одредби члана 160. став 2. и 3. Породичног закона потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања, а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности запослења и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања. Чланом 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

По оцени ревизијског суда, приликом одлучивања о захтеву малолетне тужиље за измену раније одлуке о висини издржавања, побијаном пресудом правилно су оцењене све релевантне околности – потребе малолетне тужиље према њеном узрасту, потребама и захтевима средине у којој живи, а које су се с обзиром на њен узраст у међувремену повећале. Нижестепени судови су сходно члану 160. став 3. Породичног закона правилно оценили и могућности туженог, на чијој страни су се такође промениле околности, у међувремену је засновао нову брачну заједницу у којој је добио сина, сада старог шест година и променио је послодавца код кога сада остварује вишу зараду.

Код изложеног чињениног стања и одредби материјалног права, без утицаја је ревизијски навод туженог да он у фиксном износу прима само своју основну – уговорену зараду док се варијабилни део на месечном нивоу мења у зависности од степена испуњености циљева постављених од стране послодавца. Сагласно члану 162. члан 1. Породичног закона туженикова обавеза у конкретном случају није утврђена у

фиксном, већ у процентуалном износу од његових укупних месечних примања, тако да је без утицаја на правилност побијане другостепене пресуде околност да су његова просечна примања знатно виша од уговорене – основне зараде.

Осталим ревизијским наводима указује се на погрешно утврђено чињенично стање, па се исти не могу сматрати дозвољеним ревизијским разлогом у смислу члана 407. став 2. ЗПП ни са изузетком у смислу члана 403. став 2. ЗПП када се ради о ревизији изјављеној у породичном спору за издржавање. Чињенични наводи туженог не доводе у сумњу правилност примењеног материјалног права садржаног у цитираним одредбама Породичног закона.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је сходно члану 414. став 1. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке ове пресуде.

Како ревизија туженог није усвојена, то је сходно члану 165. став 1. ЗПП као неоснован одбијен и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић